

آسیب‌شناسی روانی محور یک در چهار ماهه اول پس از آسیب مغزی تروماتیک

نویسندگان: سجاد رضائی*، دکتر ایرج صالحی، دکتر حشمت‌ا. موسوی، دکتر شاهرخ یوسف‌زاده

* کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه گیلان، rezaei_psy@hotmail.com

چکیده مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف ارزیابی ابعاد آسیب‌شناسی روانی محور یک چهارمین دست‌نامه تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-IV) در چهارماهه نخست پس از آسیب مغزی تروماتیک (TBI) و حالت‌های روانی پس از رخداد TBI بود.

روش: در چارچوب یک بررسی توصیفی- طولی، ۲۳۸ بیمار دچار TBI (۴۳ زن و ۱۹۵ مرد) به شیوه پیاپی نمونه‌گیری و معاینه شدند. پس از گذشت چهار ماه، ۱۵۵ نفر (۶۵/۱٪) از بیماران برای تعیین ماهیت اختلال روانی ناشی از TBI به کمک مصاحبه ساختاریافته بالینی بر پایه معیارهای تشخیصی DSM-IV، به یک روانپزشک مراجعه نمودند.

یافته‌ها: نتایج نشان دادند که پس از آسیب‌دیدگی، ۱۱۷ نفر (۷۵/۵٪) دارای تشخیص اختلال‌های روانی ثانوی به TBI هستند. از این افراد، ۸۸ بیمار (۷۵/۲٪) همبودی اختلال‌های روانی نشان دادند. با این وجود، شایع‌ترین اختلال‌های روانی ناشی از TBI به ترتیب تغییر شخصیت (۵۸/۶٪)، اختلال خلقی (۳۲/۳٪)، اختلال اضطرابی (۲۰٪)، اختلال خواب (۱۹/۳٪)، یادزدودگی مزمن (۱۲/۹٪) و اختلال‌های جسمانی شده (۱/۳٪) بودند. اختلال‌های دلیریوم، خوردن و روانپریشی ناشی از TBI نیز هر یک به میزان ۰/۶۴٪ تشخیص داده شدند.

نتیجه‌گیری: فراوانی بالای اختلال‌های روانی در مرحله حاد پس از TBI به همراه بسیاری از موارد جدید تغییر شخصیت و اختلال‌های خلقی و اضطرابی، چشمگیر است و بیماران دچار TBI دست‌کم در مقطع زمانی چهارماهه پس از آسیب، باید مورد پایش و ارزیابی قرار گیرند تا خطر بروز اختلال‌های روانی کاهش یابد.

واژه‌های کلیدی: آسیب مغزی تروماتیک، اختلال روانی، همبودی، پیامدهای عصبی- رفتاری،